

(Continuare din pag. 7: Theo Alex Christian Ciupitu.)

a fost foarte ușor să mă adaptez, căci aveam deja din high-school experiența vieții de student, dar și prin fratele meu cu care locuiam acum. Mi-a păcut enorm viața de student! La început am avut o "viață de noapte" foarte activă, dar pe măsură ce se apropiau examenele am înțeles ce înseamnă să ai o medie mare pentru a putea solicita loc la o facultate bună de Drept, adică să fie "rang"-ată printre primele 20 din SUA, căci eram decis să continui studiile ca să devin avocat. Timpul acordat studiului a devenit preponderent. Și astfel am absolvit la Universitatea din Tallahassee, capitala Floridei (lucru știut de puțină lume), "Științe politice" cu aprecierea: "Summa cum laudae".

S.C.: Ce înseamnă în SUA "Summa cum laudae"?

T-A-C.C.: "Summa cum laudae" este cea mai mare apreciere universitară pe care o poți primi la Florida State University. "Summa cum laudae" înseamnă că media este minimum 3.90, maximum fiind 4.00 sau chiar mai mult. Pentru următorul grad, "Magna Cum Laudae", media minimă este 3.75.

S.C.: Ai avut timp în afară de studiu și distracții să prestezi și alte activități când studiai la Universitatea din Tallahassee?

T-A-C.C.: M-ai învățat, sau, mai bine zis, ne-ai învățat, că dacă suntem sistematici, avem timp de multe lucruri. Așa am făcut și am avut timp și de alte activități. În fiecare stat din SUA există o organizație particulară care se numește "Guardian ad Litem" (GL), care își desfășoară activitatea sa printre copiii, veghează ca aceștia să fie apărați. Părinții pot avea un avocat care să-i reprezinte, dar copiii nu au pe nimeni care să-i reprezinte, de aceea GL își asumă acest rol. Eu am fost membru în "Guardian ad Litem" în ultimul an la colegiu și m-am oferit să ajut dacă este nevoie; pentru aceasta am făcut un curs de două zile ca să știu care sunt principiile și scopul acestei organizații. Eu am avut un caz, un copil de 5 ani, care locuia cu bunicii și care dorea să-l înfieze, căci mama biologică, care se prostituă și droga, fusese condamnată, iar tatăl era dispărut, după ce făcuse diverse delictive. Eu, ca membru GL, am avut sarcina să cercetez care era situația; cum trăiește copilul la bunici, cum se va influența dezvoltarea viitoare a copilului dacă rămâne la bunici, ce siguranță are dacă rămâne aici, etc; am cercetat rapoartele poliției și ale serviciului social și am recomandat tribunalului ca bunicii să adopte copilul. A fost foarte plăcut pentru mine când judecătorul și-a dat verdictul bazat pe recomandarea mea. O altă activitate pe care am desfășurat-o pe lângă studiul a fost ajutorul dat unui profesor de la universitate cu o cercetare făcută de mine legată de structura populației în SUA între 1940-1990.

S.C.: Ai ales să continui studiile la facultatea de Drept, după terminarea studiilor în domeniul științelor politice. Ai ales acest domeniu ca să devii milionar, așa cum ne-ai declarat când aveai 5 ani? Lăsând gluma la o parte, ce te-a determinat să alegi să devii avocat?

T-A-C.C.: De mic mi-au plăcut serialele despre avocați, pe care le consideram extraordinare. Perry Mason och Matlock erau, pentru mine, mințile ascuțite care prin deducții dezvăluiau vinovatul și apărau oamenii nevinovați. Am crescut și am depășit influența filmelor, dar am înțeles că meseria de avocat este meseria care te învață care sunt drepturile oamenilor și cum trebuie să aparate aceste drepturi. Noi veneam dintr-o țară comunistă, unde drepturile individului, după cum îmi povesteai voi, părinții mei, erau numai pe hârtie. Ca avocat, într-o țară ca SUA, am posibilitatea să folosesc legea ca să apăr indivizii. Bine-nțeles că-mi place să am bani, și ca avocat am posibilitatea să câștig destul de bine, dar motivul pentru care am vrut să devin avocat este, mai întâi de toate, să fiu un apărător al legii și

Când eram mic, opera, dar mai ales baletul, aveau un efect somnifer extraordinar asupra mea. Aici, eu într-un desen, făcut de cunoscutul pictor și critic de artă Tord Bäckström, în timpul unui spectacol de la Stora Teatern (Teatrul de Operă din Göteborg) cu opera Tosca, după ce se terminase corul de copii în care cântase fratele meu Marc.

Foto: Octavian Ciupitu / © Fam. Ciupitu.

al oamenilor.

S.C.: Consideri că a fost o deosebire marcantă între studiile universitare și cele de la "Law school"?

T-A-C.C.: Da, a fost o deosebire enormă! La Universitatea din Tallahassee, toți studenții eram tineri, între 17-19 ani când am început, cu inconștiența vârstei și dorința să schimbăm lumea. La "Law school", colegii mei erau între 25 și 45 de ani (doar eu și încă un coleg eram de 22 de ani când am început), cu "bachelor" sau un "master", cei mai mulți căsătoriți și hotărâți să-și petreacă cel mai mult timp în studiu, pentru note mari, care să le asigure un post bun după absolvire. Cu toate acestea, am avut și aici timp și de alte activități.

Marc (în spate) și cu mine la galerie de artă OCISCO din Göteborg a părinților noștri. Vernisajul expoziției "Modă ca artă". Artiștii care expun: Silvia Constantinescu și Octavian Ciupitu. Foto: Octavian Ciupitu / © Fam. Ciupitu.

William Powers este decanul facultății de drept din Austin și unul din autorii lucrării "The Restatement of the Law of Torts, Third", o lucrare foarte importantă în dreptul american, pe care avocații și judecătorii o folosesc ca material de bază pentru argumentare și hotărâri. Decanul meu a scris capitolului "Apportionment of Liability" din această lucrare, în care este vorba despre cum trebuie să se împartă între vinovați cota de despăgubiri la care au fost condamnați. "Tort law" este legea care reglementează situațiile în care o persoană face ceva greșit din cauza unei comportări nepotrivite (aceasta nu are nimic de-a face cu încălcarea de contract). De exemplu: 1) dacă cineva te calcă cu mașina, 2) dacă proprietarul nu-și îngrijește casa și acoperișul cade peste casa vecinului, 3) cineva pune muzică prea tare sau își aruncă gunoaiile la vecini, 4) un avocat, doctor, revizor, etc. este neglijent sau nu-și face munca la un standard așa cum cere o asemenea profesiune, etc.

Eu am fost angajat de el ca "research assistant", răspunderea mea constând din a face corectura gramaticală, dar mai ales verificarea că citatele sunt corecte și legea citată mai este în vigoare.

Apoi, prin concurs am obținut și postul de "Social Chair" la publicația Texas International Law Journal, "TILJ". Rolul studenților care lucrează la "TILJ" este de a selecta și redacta articolele scrise de avocați, judecători și procurori de mare renume. Articolele apărute în această publicație sunt folosite de către juriști în munca de cercetare pentru diferite cazuri. Personal, am avut nevoie de material din "TILJ" deja într-un caz pe care l-am avut recent. "TILJ" este unul din cele mai respectate publicații care tratează despre "international law".

Ca "Social Chair" la această publicație am avut ca sarcină să fac astfel ca toți cei care lucrează la această publicație să se simtă bine. Eu am făcut ca diferite activități (sport, restaurant, etc.) să funcționeze bine. A fost un timp nemaipomenit de plăcut ca "Social Chair"!

S.C.: De 9 luni s-a terminat școala, ești avocat și a început viața adevărată. Cum ai ajuns la firma la care lucrezi acum? Cum este la munca adevărată?

T-A-C.C.: După absolvirea anului 2, diferite firme de avocatură aleg, după o discuție, ce studenți să facă o practică de 7 săptămâni în cadrul firmei respective. În aceste 7 săptămâni studentul este observat dacă rezultatul teoretic concordă cu aptitudinea practică, dacă respectivul student se "potrivește" în colectiv, etc. Eu am fost selectat de Chamberlain, Hrdlicka, White, Williams & Martin, o firmă de avocatură cu filiale la Atlanta și Houston. Am ales însă să fac practică încă 6 săptămâni și la o firmă de avocați mai mică, ca să am un element de comparație. Amândouă firmele mi-au propus un contract după practică. Am cântărit care sunt avantajele și dezavantajele de a lucra la o firmă mai mică sau la una mai mare.

Și vă spun sincer, nu mi-a fost ușor! Am ales însă o firmă mare: Chamberlain, Hrdlicka, White, Williams & Martin.

Cum este munca adevărată? Din august 2001, după ce mi-am luat și examenul de barou și până acum, când printre picături îți răspund la întrebări, am lucrat de luni până luni.

S.C.: Nu faci exces de zel?

T-A-C.C.: Nu, munca de avocat este o muncă plină de răspundere. Și eu, ca avocat, am datoria să fac totul ca clientul meu să fie mulțumit. Aceasta este una din regulile de bază ale acestei meserii. De aceea trebuie să fac foarte multă cercetare, să găsesc cazuri similare care să mă ajute în cazul meu, etc. Aceasta cere timp. Dar asta îmi place!

S.C.: Și acum să trecem la alte întrebări. Limba ta maternă este limba română; la grădiniță, școala elementară și primii ani de liceu ai studiat în limba suedeză, ca apoi să-ți continui studiile în limba engleză. Cum este să "circuli" între aceste limbi?